

syn til Evaluationen af Arbejdet af de der-
værende Beboere, saa har man derved stræbt
at møde, hvad der er erindret om det alde-
les Illusoriske i, aldeles ikke at stille nogen
Grænse, og man har saameget mindre kunnet
finde nogen Betænkelse derved, efter hvad
jeg i Begyndelsen af mit Foredrag bemærkede
om den ganske særegne Vækkelse af den In-
stitution, hvorom der her er Spørgsmaal, der
samles i sig Alt, hvad der igjennem Loven hen-
føres derunder, baade vedkommende en politisk
Virksomhed og tillige vedkommende en commu-
nal Virksomhed, saaledes at der ikke er Tale
om den Betyggelse, som ellers finder Sted
igjennem en Deling, og det Hensyn, der ved
Udførelsen af en saadan Deling kan tages til,
at de forskjellige Anstuelser kunne komme til
Orde. Her skal Alt samles i Et, og man
har nu meent, at Niemedet nogenlunde kunde
fyldestgøres ved at sætte en saadan Afgifts-
ydelse som den, her er Tale om, der jo vistnok
er moderat, men dog altid har mere at be-
tyde, end om man kunde faae Afgang til at
udøve denne Ret ved for Exempel at yde 1 §.
eller 4 §.

Det er disse forskjellige Betragtninger, som
have ledet os til at forene os med Ministeriet
om de Indstillinger, der foreligge det høit-
ærede Thing.

Ordføreren: Naar der er blevet yttret,
at Udvalgets Vædringsforslag skulde kunne for-
staaes saaledes, at det skulde være tilladt fri-
villigt at erlægge de 24 §., saa troer jeg ikke,
at det tilføder en saadan Fortolkning. Der
staaer nemlig, at der skal være ydet Bidrag
til Stat eller Commune til Beløb af 24 §.,
og det maatte i alt Fald være overladt til
Communnen at nægte at modtage en saadan
Gave, saa at det i alt Fald ikke beroede paa
Vedkommende alene, om de skulde have Valg-
ret; men Communnen maatte, som sagt, være
berettiget til at nægte at modtage denne Gave.
Naar den ærede 5te Landstingsmand for 1ste
Kreds (Ørsted) har yttret, at det, jeg tidligere
ansførte om Udkomstdocumenterne paa Færøerne,
just ikke havde Stort at betyde, og naar han
navnlig har villet argumentere fra de her be-
staaende Forhold, saa troer jeg virkelig ikke,
at denne Argumentation gaar an; thi Hoved-

grundene, hvorfor der her i Danmark ikke frem-
kommer mange Indsigelser, er vistnok deels den,
at man ikke fordrer sig opført paa Valglisten,
uden at man virkelig er berettiget dertil, og
deels den, at man altid hos Retskrivneren kan
skaffe sig fuld Visshed om, hvorvidt en Mand
eier den Jord, han udgiver for sin, eller ikke.
Dette Sidste kan man derimod slet ikke paa
Færøerne, og jeg troer virkelig ikke, at der
vilde være Andet at gjøre end at overlade det
til Valgbestyrelsernes reent subjective Skjøn,
om en Mand skulde optages paa Listen eller
ikke, naar man vilde nytte Valgretten til en
Eiendomsensus. Forfaavdi samme ærede
Landstingsmand til Styrke for sin Mening
ogsaa har paaberaabt sig, at den daværende
Indenrigsminister skulde have et saa særdeles
nøiagtigt Kjenndskab til Færøerne, saa skal jeg
selv ikke videre benægte dette; men jeg skal dog
tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det dog
nu allerede er en 16 à 18 Aar siden, han
kjennte noget til Færøerne, og at han i denne
lange Mellemtid har været i saa mange og
betydelige Embedsstillinger, at han vist ikke
synderligt har tænkt paa Færøerne. I Aaret
1851, da Sagen om Afhændelsen af Lille Dimon
var for her i Thinget, erklærede han ogsaa selv her
i Salen, at han ikke længere kjennte de færøiske
Forhold. Han sagde: „da jeg kjennte Fær-
øerne;“ han sagde: „jeg veed ikke, om Forhol-
dene senere have forandret sig,“ saa at det,
han dengang sagde, nu passede paa Fær-
øerne.

Drejer: Med Hensyn til en Yttring af
den ærede Ordfører, som gik ud paa, at det
var urigtigt at fortolke Bestemmelsen saaledes,
at ogsaa frivillige Bidrag gave den omhandlede
Valgret, maa jeg dog bemærke, at i eet Til-
fælde vil den frivillige Ydelse vistnok skaffe
Rettigheden tilbage, naar Udtrykkene blive
staaende, saaledes som de findes, nemlig naar
vedkommende Kasse, vedkommende Indretning
er pligtig til at modtage et tilbudt frivilligt
Bidrag. Om saadanne Tilfælde kunne ind-
træffe paa Færøerne, tør jeg ikke afgjøre; men
her er, saavdi jeg veed, noget Saadant Til-
fælde, navnlig hvad Fattigvæsenet angaaer.
Et Sogneforstanderskab her vil neppe kunne
tilbagegive en frivillig Ydelse til Fattigvæsenet,